

A

A

Adamov (CB)

Po bitvě u Záblatí přitáhlo k Rudolfovu a Adamovu císařské vojsko a dne 15. června 1519 protestantská hornická města vypálilo a nemalou část obyvatel pobilo. Adamov poté zůstal po zhruba sedm let pustý, teprve kolem roku 1630 došlo k obnovení městské správy a rozprodeji opuštěných gruntů, jak dokládá od onoho data dochovaná nejstarší městská kniha.

Adamovice (PY)

Obec Adamovice zanikla husitskými válkami.

Adršpach (NA)

Lužická města v roce 1447 Adršpach i okolní hrady koupila a pobořila. Dne 12. června 1713 vypukl na zámku nenadálý požár. Z tzv. ratejny, kde bydlela čeleď, se rozšířil na celý objekt a dvě budovy za rybníkem.

▲ Adršpach

Aldašín (PY)

Ves Aldašín zanikla za třicetileté války. Do dnešní doby je zachován pouze kostel sv. Jiří se hřbitovem.

Andělská Hora (BR)

V roce 1627 ji dobyli císařští. Léta Páně 1732 lehlo popelem celé město. Oheň neušetřil ani radnici a kostel.

▲ Andělská Hora

Andělská Hora (KV)

Rok 1469 – hrad dobyla vojska Jiřího z Poděbrad. Za třicetileté války v roce 1635 jej obsadili a vydrancovali Švédové a objekt byl pouze udržován. Požáry v letech 1641 a 1666. V roce 1718 oheň zachvátil podhradí. Odtud se přenesl na hrad, který silně poškodil. Ten byl od té doby neobyvatelný. Městečko pak neušlo ohni v roce 1887 a jeho původní podoba byla tím zničena.

Angerbach (PS)

Hrad u Kožlan vyhořel v roce 1420.

Arnoltice (DC)

V roce 1096 zde vyhořel kostel do základů.

Arnoltovice (VS)

V polovině 15. století byla kvůli válkám tvrz zničena.

▲ Aš, 1825

Aš (CH)

Kroniky hovoří o požárech v letech 1616, 1810. Rok 1814 byl pro Aš zvlášť tragický. Během velkého požáru shořelo přibližně dvě stě padesát domů, radnice a nakonec i zámek.

B

Babice (HK)

V průběhu husitských válek tvrz zanikla.

Babice (TR)

Kostel stejně jako velká část obce v roce 1614 vyhořel. Téhož roku byl postaven znovu a rozdělen na dvě části. První část byla zasvěcena Zvěstování Panny Marie a druhá část patřila evangelické církvi.

Babice nad Svitavou (BO)

V roce 1645 byla vesnice a v ní stojící tvrz vypálena švédskými vojsky, která dobývala Nový hrad. V letech 1807, 1824, 1850 poničily vesnici tři velké požáry.

Bačetín (RK)

Roku 1420 vypálili husité cisterciácký klášter Svaté Pole.

Bačkovice (TR)

Za krále Jiřího z Poděbrad roku v letech 1456 až 1471 byla tvrz Bačkovice jako mnoho jiných v okolí pobořena a zpustošena následkem plenění a drancování uherským králem Matyášem Korvínem a jeho spojenci Rakušany.

Bakov nad Jizerou (MB)

Dne 22. května 1643 byl Bakov vydrancován a vypálen Švédy. Hořelo zde také v letech 1733 a 1865.

▲ Bakov nad Jizerou

Bánov (UH)

Hrad byl vypálen a pobořen buď za husitských válek, nebo nejpozději během česko-uherských válek Jiřího z Poděbrad s Matyášem Korvínem. Roku 1488 se uvádí jako pustý. Ves vypálili v roce 1605 bockajovci.

Bartošovice v Orlických horách (RK)

První písemná zmínka o obci pochází z roku 1548. Území tehdy ohledal komorník Matěj ze Šonova a nalezl ves, „slove Bartoušovice, kterouž unově počínají stavěti v horách. Tu jest mi ukázán kostel vypálený do gruntu a to pro neopatrnost pana Mikuláše z Bubna, kdežto bejvala pouť na svatou Máří Magdalénu...“

Batelov (PE)

Hovoří se o velkém ohni v roce 1790. Většina městečka vyhořela v roce 1848.

B**Bavorov (ST)**

Ohněm poznamenané roky v Bavorově jsou – 1649, 1744 a 1867.

▲ Bavorov

Bečov nad Teplou (KV)

Husitský hejtman Jakoubek z Vřesovic poničil a vyplenil Bečov v roce 1430. Popelem lehlo téměř celé město v roce 1621. V roce 1648 přepadl Bečov švédský generál Königsmark, který hrad dobyl a posádku zajal. Hrad byl ohněm

▲ Bečov nad Teplou

velmi poškozen a dále sloužil jako hospodářské skladiště. Rok 1760 se stal pro obyvatele Bečova nad Teplou opět osudným. Požár zničil celé město.

Bečváry (KO)

V důsledku třicetileté války byly Bečváry zničeny a v roce 1654 se uvádějí v berní ruce jako pusté.

Bedřichov (BK)

Během husitských válek byla poničena ves i kostel sv. Mikuláše.

Běhařovice (ZN)

U záznamů obce je jen poznámka o požáru roku 1627.

Běchary (JC)

V roce 1692 hořel v Běcharech kostel.

Bechlín (LT)

Kostel sv. Václava vyhořel v roce 1666.

Bechyně (TA)

Za husitských válek držel město příznivec krále Zikmunda Jindřich Lefl z Lažan. Proto

▲ Bechyně

v roce 1422 Jan Hvězda z Vicemilic město vypálil. Hrad hájený Zdislavem z Hartvíkova se však ubránil. Hůře se mu už vedlo v roce 1428, kdy jej tábořské vojsko pod vedením Prokopa Holého znovu oblehlo a dobylo. V roce 1467 „mnoho obcí v okolí vypáleno vojsky katolických pánů“. K poničení klášterních budov došlo v roce 1619 obsazením Buquoyovými vojsky. V roce 1826 vyhořela budova špitálu.

Bělá nad Radbuzou (DO)

V Bělé nad Radbuzou poškodil požár v roce 1826 kostel.

Bělá pod Bezdězem (MB)

Bělou pod Bezdězem patrně pro její strategickou polohu a nad ní stojící hrad Bezděz nevynechalo snad žádné vojsko, které táhlo kolem.

▲ Bělá pod Bezdězem

Během husitských válek byla dobyta čtyřikrát. 18. října 1421 to byli pražané, kdo město, hrad i klášter vypálili. Po nich tu v roce 1425 řádili táborité. O rok později (1426) město dobyl Jan Roháč z Dubé a v roce 1431 míšenští zoldáci.

Prvního protipožárního opatření se Bělá dočkala na úsvitu 16. století. Jan Janovic nechal ve městě roku 1502 vybudovat vodovod. Klid však Bělá neměla ani za třicetileté války. V roce 1620 ji včetně hradu těžce poškodili císařští, v roce 1631 Sasové, 1634 pro změnu císařští, 1641, 1643 a 1644 ji ohněm ničili Švédové. Další tragická špatná léta byly roky 1815 a 1858.

Bělčice (ST)

Požár v roce 1549. V roce 1692 vyhořely Bělčice celé. V neznámém rozsahu tu řádl požár v roce 1818. Rok 1858 se v historii Bělčic u Blatné zapsal do kroniky taktéž ničivým požárem.

Běleč nad Orlicí (HK)

Roku 1883 zničil velký požár téměř všechny dřevěné stavby. Zachovalo se jich pouze několik.

Benátky (HK)

V roce 1866 tudy táhli Prusové. V prusko-rakouské válce bylo několik domů střelbou zapáleno. Vyhořely celkem čtyři domy a v jednom z nich byli ve sklepě schovaní dva staří lidé, které ovšem objevili po návratu domů obyvatelé obce udušené.

Benátky nad Jizerou (MB)

Město dobývali a ničili následně: 1420 – husité, 1631 – Sasové, 1632–33 – císařští. Žižka, když v roce 1421 táhl do východních Čech, tak cestou vypálil zdejší konvent křížovníků s červeným srdcem. Za třicetileté války byl zcela zpustošen zámek. Jeho zkázu dovršili v roce 1639 vojáci švédského generála Johana Banéra, kteří kromě Benátek přitom vypálili i císařské statky. Švédové se sem s velkým

B

▲ **Benátky nad Jizerou**

pustošením vrátili v roce 1647. Požár poškodil v roce 1656 zámek a musel být přestavěn.

Benešov (BN)

Celé město vyhořelo v roce 1294. Jan Žižka z Trocnova vypálil klášter, když tudy táhl roku 1420 na Prahu. „Byl oheň vskrytě položen, a tak výborný klášter i kostel farní, přitom několik domův vypálivše.“ Dne 11. července 1580 udeřil blesk do kostela a zapálil jej. Na konopištském panství v roce 1626 povstali sedláci, kteří o rok později vypálili benešovský klášter a násilím obsadili Konopiště. Velkou ranou pro město byla třicetiletá válka a zvláště pak obsazení švédským vojskem v roce 1648,

▲ **Benešov**

jehož následky město poznamenaly na mnoho let.

Sbor dobrovolných hasičů byl v Benešově založen v roce 1869.

Benešov nad Černou (CK)

Záznamy o požárech jsou v benešovské kronice u dat 1619, 1801, 1849, 1863 a 1891.

Benešov nad Ploučnicí (DC)

Také tento Benešov má svá nešťastná data: 1422, 1425 a 1426 díky husitům a 1428–29 táboritům a později velký požár v roce 1571. Červený kohout „vyzobal“ osmašedesát domů, radnici a školu v roce 1791. Dne 20. května 1863 vyhořelo celé město, včetně obou zámků.

Benetice (TR)

„Původní kostelík stával ve středu osady, byl z části dřevěný, i ostatní stavení v té době kryly

▲ **Benešov nad Ploučnicí**

došky a šindel a dost často padala za obět požárům. Při jednom takovém ohni shořel i tento kostel.“ Podle kronikáře to bylo v roce 1774.

Bernartice (PI)

V roce 1672 zachvátil obec velký požár, při kterém lehla popelem část městečka a fara. Podobné neštěstí následovalo v roce 1795. Shořela kromě domů i fara, kostelní věž a škola. Během požáru došlo k roztavení zvonu.

Beroun (BE)

Po Velikonocích tu 1. dubna 1421 řádili husité a pražané. Vypálili kostel a konvent a domnikány s dalšími duchovními upálili. „Nemalý počet kázali do jedné veliké jizby na předměstí svázané uvězti a zapáliti.“ Další požáry následovaly v letech 1432 a 1510. Dne 15. července 1512 ve tři hodiny odpoledne vznikl požár u jednoho pekaře. Zakrátko zničil čtyřicet domů.

V účtech města Berouna se můžeme dočíst, že v roce 1512 bylo „pilným hasičům podáváno na posilněnou pivo na účet města“. Není známo, proč je v soupisu požárů uveden rok 1544. Dne 29. srpna 1599 vyhořelo v hradbách Berouna sto padesát osm domů. J. Příbyk

v „Dějínách požárů města Berouna“ počet domů neudává, ale tvrdí, že „požár byl založen dvěma žháři v domě Beneše Krejnera č. 158. Oheň se v krátké době rozšířil po náměstí do ulice Zákostelské, Kolářské, Biřičské, České a Řeznické a dosáhl až na Plzeňské předměstí k Litavce. Shořel mimo jiné děkanský chrám i s děkanstvím, škola, radnice, masné krámy a pivovar. Při požáru zahynul měšťan Albín Brikcius“.

Na městě se neblaze podepsali roku 1611 pasovští, 1632 Sasové a 1639 Švédové. Dne 22. září 1735 plameny za silného větru v průběhu tří hodin zlikvidovaly dvaosmdesát domů, chrám, děkanství, školu, Hořejší bránu a fortanu s baštami. Zničena byla také radnice, pivovar a sladovna s celoroční zásobou ječmene. Na severním předměstí pak shořelo osmnáct stodol. Dalším neblahým rokem byl rok 1741. „Dne 20. listopadu 1743 v noci vznikl požár v ulici U Hořejší brány nedbalostí čeládky Václava Sládka. Oheň zapálil sousední domy. Sládek dostal pokutu. Musel nechat vyrobit pro obec dvanáct jutových konví na hašení.“

V roce 1744 tu se stopou ohně prošli Prusové. V seznamu berounských požárů nechybí ani rok 1749.

Bezděkov (RO)

Dne 20. května 1450 byla žháři vypálena tvrz.

Bezděz (CL)

Poprvé byl Bezděz vypálen na počátku třicetileté války. V roce 1642 vyplenili hradní areál Švédové a v roce 1778 Prusové podhradí s konventem obutých augustiniánů.

Požár obce Bezděz dne 23. srpna 1898, který je i vidět na zadní straně obálky této knihy, znamenal pro podhradí nepopsatelnou škodu.

▲ Beroun